

ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΩΣ
ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΣΕ
ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΜΕ ΑΝΑΓΚΗ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:

ΠΕΤΡΟΣ ΦΩΚΑΪΔΗΣ

ΕΒΕΛΥΝ ΓΑΒΡΗΛΟΥ

ΦΟΙΤΗΤΗΣ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΡΟΥΚΑΛΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2025

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη σελ.3

Πλημμύρες στη Θεσσαλία σελ.5

Αφηγήσεις- Μαρτυρίες σελ.13

Εμπνεύσεις σελ.19

Συνεντεύξεις σελ.31

Τα Λεχώνια σελ.36

Εννοιολογικά σελ.41

Η ομάδα σελ.45

Το θέατρο της αλληλεγγύης σελ.49

Pimp my van σελ.52

Η πλατεία σελ.64

Το μιντάτι σελ.71

Ο διανομέας σελ.80

Η τελική εικόνα σελ.90

Βιβλιογραφία σελ.93

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Λέξεις κλειδιά
Αλληλεγγύη
Ανθρωπιστική κρίση
θίασος
Επανάχρηση
Θεατρικός μηχανισμός

Σε μια καταγραφή αυξανόμενων κρουσμάτων φυσικών καταστροφών και ανθρωπιστικής κρίσης, εμφανίζεται η ανάγκη σύστασης μια ομάδας εθελοντών αλληλέγγυων που θα εμφανίζονται σε δεύτερο χρόνο, ανακουφίζοντας τους άμεσους διασώστες και συντηρώντας τους πληγέντες, με σιτιστική, φαρμακευτική και ψυχολογική καλύψη, η τελευταία μέσω της προσθήκης του θεάτρου του δρόμου. Οι αλληλέγγυοι συναντούν τα βαλκανικά μπουλούκια και το διεθνές θέατρο του Ήλιου, χρησιμοποιώντας μηχανισμούς και συστήματα οργάνωσης των θιάσων, για να δημιουργήσουν αυτήν την ξεχωριστή ομάδα.

THEATRE MECHANISMS AS TOOLS FOR VOLUNTEERS IN AREAS OF NEED

In a record of increasing cases of natural disasters and humanitarian crisis, the need arises to establish a group of volunteer solidarity workers who will appear at a subsequent time, relieving the immediate rescuers and supporting the affected, with food, pharmaceutical and psychological coverage, the latter through the addition of street theater. The solidarity workers meet the Balkan theatre troupes and the international 'theater du Soleil', using mechanisms and practices of organization of the troupes, to create this special group.

SUMMARY

Keywords

Solidarity

Humanitarian crisis

Theatre

Reuse

Theatrical mechanism

ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

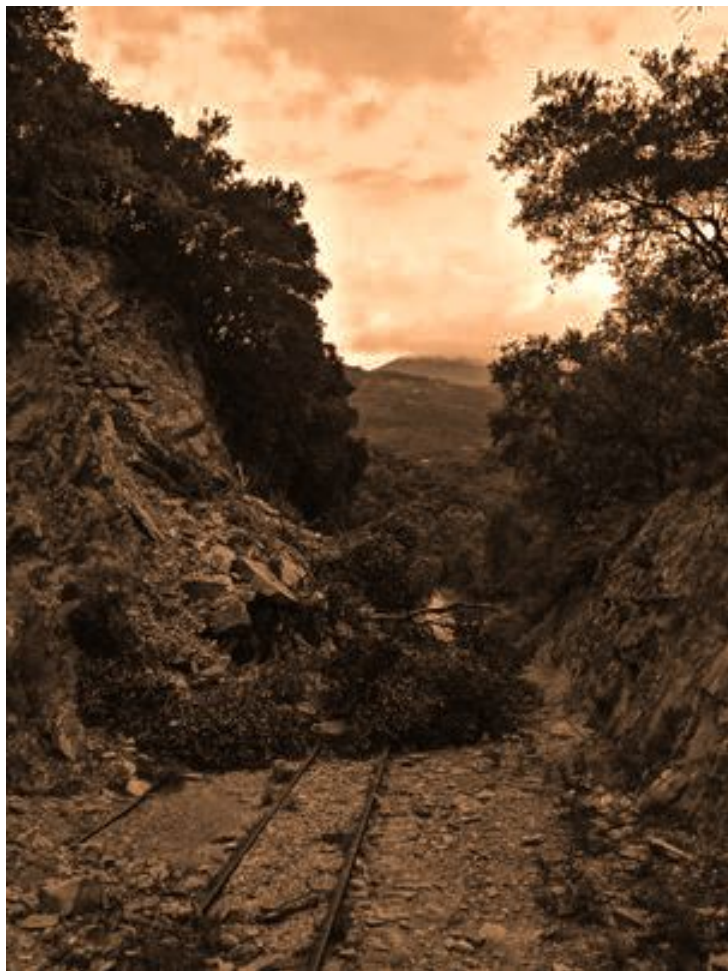

ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ – ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

Αγριά: Ο Α. και η Κ. μένουν στο ενοικιαζόμενο ημιυπόγειο μιας πολυκατοικίας, από τα πρώτα σπίτια που συναντά κανείς στην Αγριά ερχόμενος από Βόλο, κοντά στο ρέμα του Ματσάγγου. Και το διαμέρισμα τους, όπως και το διπλανό τους, ιδιοκτησία μιας ηλικιωμένης που απουσιάζει στην Αθήνα, είχαν πλημμυρίσει.

Έχοντας καθαρίσει τις λάσπες από το σπίτι τους, προθυμοποιήθηκαν να καθαρίσουν και της ηλικιωμένης γειτόνισας. Με φτυάρια, φαράσια, γέμιζαμε τους κουβάδες τους οποίους απομάκρυναμε από τα παράθυρα, στο δρόμο, εφόσον τα καθαριστικά μηχανήματα δεν μάζευαν λάσπες και χώματα που βρίσκονταν εκτος δρόμου. Στη συνέχεια, γεμισαμε με το λάστιχο ποτίσματος νερό το διαμέρισμα, και με σκούπες απομακρυναμε τα υπολειπόμενα λασπόνερα. Η δύσκολη δουλειά αυτή έγινε χωρίς αντλία ύδατος, εκμεταλλευόμενοι τα φρεάτια, ήδη υπερχειλισμένα από τα φερτά υλικά.

Μου έδειξαν στη συνέχεια και το δικό τους σπίτι, όλος ο εξοπλισμός κατεστραμμένος, οι πόρτες (συρόμενες) φουσκωμένες από την υγρασία, είχαν κολλήσει και ακρηστευθεί. Το χειρότερο στην περίπτωση τους, οι άνθρωποι αυτοί που τόσο ανιδιοτελώς προσφέρθηκαν να βοηθήσουν το αβοήθητο γείτονα, δεν μπόρεσαν να διασώσουν το σπίτι που μένουν, καθώς η ιδιοκτήτρια επέλεξε να μην μοιραστεί την αποζημίωση που έλαβε για να αποκαταστήσει τις εσωτερικές ζημιές και το ζευγάρι να ξαναστήσει το σπιτικό του.

Η Ν., της οποίας επίσης το πατρικό πλημμύρισε δύο φορές, και συντονίζει προσπάθειες εξωτερικών εθελοντών με σκοπό την μερική αποκατάσταση των πληγέντων εστιών, με τον αριθμό τους να παραμένει ανησυχητικά σταθερός, και οι ίδιοι, δουλεύοντας ακατάπαυστα για δύο μήνες, με παυσίπονες ενέσεις, εκλιπαρόντας για αντικατάσταση, καταγγέλλουν τους ντόπιους τεχνίτες για αισχροκέρδεια, ζητώντας, λόγου χάρη, από ένα ηλικιωμένο ζευγάρι το ποσό των δώδεκα χιλιάδων ευρώ, για μια δουλειά που οι ίδιοι δεν διανοήθηκαν ποτέ να ζητήσουν λεφτά, πέρα από το γεγονός ότι η οικονομική κατάσταση των πληγέντων τις περισσότερες φορές είναι τουλάχιστον δεινή.

Σχεδόν δυο μήνες από την πρώτη πλημμύρα, η πρόσβαση από σπίτι σε σπίτι δυσχεραίνεται από λίμνες, εστίες μόλυνσης, με τους ηλικιωμένους κάτοικους να αδυνατούν να διαβούν ακόμα και τις πιο κοντινές αποστάσεις. Η κατηφορική κλίση των οικισμών του Πηλίου, το καταβεβλημένο οδικό δίκτυο, οι γκρεμισμένες οδοφράξεις, πάγωσαν την κινητικότητα σε αρκετά τουριστικά μέρη του, με πολλές μικρές επιχειρήσεις να αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στα έξοδα τους. Οι μικροπαραγωγοί προσπαθούν να αποκαταστήσουν τις ζημιές μέσα από συνεχείς υπαίθριες λαϊκές αγορές του Βόλου με ελπίδα να υποστούν όσο το δυνατόν λιγότερη ζημία.

Είδα κόσμο να βγάζει κουβάδες στα μπαλκόνια, να εύχεται να μην σταματήσει να βρέχει προτού οι κουβάδες γεμίσουν, κι άλλοι που δεν είχαν πρόσβαση, να στέκονται δίπλα στις απολήξεις των υδρορροών, βγαίνουν με ό,τι σκεύος διαθέτει ο καθένας, κι να δανείζονται ο ένας από τον άλλο, αν περίσσευε σε κάποιον. Οι επισκέψεις στην τουαλέτα γίνονται κατόπιν μιας δεύτερης σκέψης. Η Κ. μια περιοχή που κατά τα άλλα δεν υφίστατο ζημιές, λόγω του πράσινου της περιοχής, και της αυξημένης υγρασίας, ψάχνει καθημερινά για σκουλήκια, που εισέρχονται στο χώρο της κουζίνας. Η μητέρα της ζει στο ισόγειο, και τις μέρες της διακοπής ρεύματος, μόνο η Κ. Έχει ακόμα πρόσβαση, παρέχοντας ρεύμα με μια μπαλαντέζα από το κλιμακοστάσιο.

Η Δ., διαμένοντας δίπλα στον υπερχειλισμένο Κραυσίδωνα, περνάει μεγάλο μέρος της μέρας της στο υπόγειο, όπου διατηρεί το λογιστικό γραφείο της, για να επιστρέψει να φάει και να κοιμηθεί στον ημιόροφο. Ήταν τυχερή να γλιτώσει το γραφείο της στην πρώτη πλημμύρα. Μου είχε τότε πει: Τόσα χρόνια, ανέβαλα συνέχεια να έχω ένα φορτιστή αυτοκινήτου, ούτως ώστε σε κάποια διακοπή, να είμαι ανεξάρτητη. Τώρα θα το κάνω.” Κάποιες μέρες αργότερα, η δεύτερη πλημμύρα έρχεται, η σκέψη της ήταν σωστή, αλλά αυτή τη φορά το γραφείο πλημμυρίζει.

Η απελπισία είναι προφανής. Εμπιστευτικά γείτονας μου λέει: σκέφτηκα να τα παρατήσω, να φύγω, να πουλήσω όπως όπως το σπίτι και να φύγω. Οχυρωματικά έργα, φύλλα λαμαρίνας ενισχυμένα με τσουβάλια, για προστασία της εισόδου.

Οι κάτοικοι τις πρώτες μέρες περνούν την μέρα τους εκτός σπιτιού, στις εισόδους των πολυκατοικιών, και λόγω της άθλιας κατάστασης τους, με τα λασπωμένα ρούχα, οποιαδήποτε ενίσχυση έρχεται από τα μπαλκόνια, με μικρά αυτοσχέδια αναβατόρια, κάποιο εργαλείο, ένα κολασιό, συνήθως λίγα σταφύλια και τα τσιγάρα τους. Σε μια από αυτές τις εισόδους, και ένα κοριτσάκι, κρατάει ένα τεράστιο φτυάρι, οριακά διπλάσιο από αυτό, σκάβοντας λάσπη για να την αφρατέψει και να αφαιρείται ευκολότερα από το κράσπεδο.

Όταν πλέον οι λόφοι από τη λάσπη συγκεντρωθούν στον δρόμο, και ανοιχτούν ρυάκια που θα οδηγούν το λασπόνερο των αντλιών στην ίδια κατεύθυνση, εκεί τον ρόλο παίρνουν τα οχήματα, ο συνηθέστερος τύπος αυτών το "Bobcut", που είναι μικρό, εύκολο στις μανούβρες. Λόγω της τεράστιας ζήτησης, γίνεται ένας άγριος πλειστηριασμός από γειτονιά σε γειτονιά, που προσπαθούν να αποσυμφορήσουν τους δρόμους τους από τα βουνά λάσπης που τα περιβάλλουν. Στην Αγριά, λόγω και της αυξημένης ζημιάς, το ρόλο αυτό ανέλαβαν οι πεζοναύτες του Βόλου.

Ευτυχώς έγκυρα γνωστοποιήθηκε πως υπήρξαν τιμές μαυραγορίου στο εμφιαλωμένο νερό. Ακόμα και μετά τις πρώτες δύο μέρες, που κινητοποιήθηκαν όλοι στην τροφοδοσία νερού, υπήρξε πρόβλημα ανεφοδιασμού λόγω αναζούρωσης των καταιγίδων, με τα φορτηγά να μη μπορούν να μπουν καν στην πόλη, και να περασουν τα ξεχειλισμένα ρέματα. Τα Μάρκετ προσφέρουν μισοτιμής αναψυκτικά για να κορέσουν την δίψα των κατοίκων. Μητέρες μέσα στην απόγνωση που δεν έχουν νερό για τα παιδιά τους. Σημαντική και άμεση η συνεισφορά των νησιών και των σωματείων. Διανομές γίνονται σε δημαρχείο, μαγαζιά, κέντρα, από ομάδες αλληλεγγύης.

Η γειτονιά ανάμεσα στη ΜΕΤΚΑ και το χείμαρρο της Καλιακούδας, που απορρέει από το ρέμα του Ξηριά αποτελείται σε πλεόνασμα από σπίτια τεχνιτών με μεγάλες αυλές και γκαραζ, με πρόχειρη περιφραξη, με αποτελέσμα να έχει πληγεί βαριά ο εξοπλισμός τους. Αναγκαστικά η αυλή μοιάζει με μάντρα υλικών, προσπαθώντας να περισυλλέξουν ο, τι σώζεται και να προφυλάξουν όπως μπορούν αυτά που έμειναν. Τη διάρκεια της ημέρας, μοιάζουν με εργοτάξιο, αυξημένη ηχορρύπανση που ερεθίζει τα σκυλιά φύλακες, ενώ πλέον πολλά είναι και τα αδέσποτα, που δεν θα νοιαστεί κανείς για αυτά.

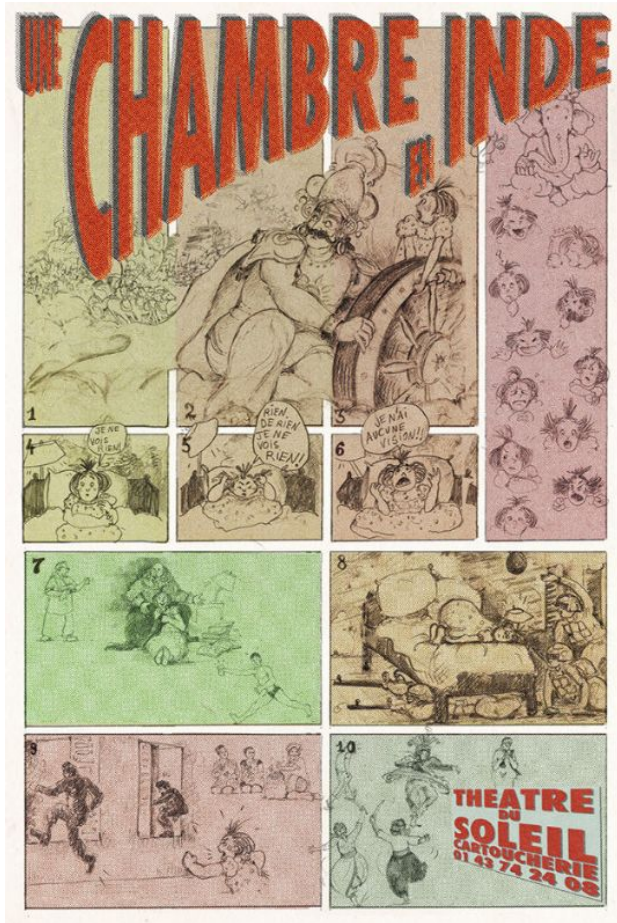

ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ

Το ελληνικό μπουλούκι είναι μέρος της θεατρικής μας ιστορίας είναι απόγονος του περιπλανώμενου διονυσιακού θιάσου, του αοιδού και του ραψωδού, των θιάσων της κομέντια ντελ άρτε. Το 19ο αιώνα γνωρίζουν μεγάλη άνθηση τα «θεατρικά μπουλούκια», όπως έχει καθιερωθεί να λέγονται οι περιφερόμενοι θιάσοι, που φτάνει η δράση τους μέχρι και τη δεκαετία του 1950, όπου αργότερα, έχουμε τη σύγχρονη συνέχεια του πετυχημένου θεσμού των ΔΗΠΕΘΕ(δημοτικά περιφερειακά θέατρα) μέχρι και της ημέρας μας. Πράγματι ο δρόμος των μπουλουκιών έρχεται από πολύ μακριά.Τα μπουλούκια ταξίδευαν πάντα με τρένα, μουλάρια, σε καρότσες φορτηγών, ή με εισιτήριο τρίτης θέσης, έμεναν όπου μπορούσαν – συχνά κάτω από άθλιες συνθήκες. Ήταν οικογένειες θεατρίνων πολλές φορές και δύο γενιών που γύριζαν σε όλη την Ελλάδα σε χωριά και κωμοπόλεις δίνοντας παραστάσεις σε καφενεία, σχολεία πλατείες και αλώνια. Δημιουργώντας αυτοσχέδιες σκηνές από τα ίδια τα τραπέζια του καφενείου και φωτισμό με λάμπες λουξ.Οι κωμωδίες αυτές δεν είχαν καθόλου κείμενο και οι ηθοποιοί αναγκάζονταν να αυτοσχεδιάζουν από μνήμης και να προσαρμόζουν κατά περίπτωση και κατά περιοχή , αυτό ήταν και το μεγάλο σχολείο για όλο το θίασο. Όσο μεγαλύτερο ρεπερτόριο είχε ο θίασος, τόσο περισσότερο μπορούσε να μείνει σε ένα μέρος αλλάζοντας έργο κάθε βράδυ.

Τα μπουλούκια είχαν βρει την περίοδο εκείνη καταφύγιο στον Αι Γιώργη, και είχαν εγκατασταθεί μόνιμα στο χωριό ώστε είχαν τουλάχιστον διασφαλισμένο το φαί τους. Και έτσι πέρασαν όλη εκείνη την περίοδο ζώντας και παίζοντας κάθε βράδυ στο καφενείο του χωριού.

Το Théâtre du Soleil είναι ένας χώρος ιεροσύνης και διαρκούς ανανέωσης με τη μετάδοση να βρίσκεται στο επίκεντρο των ανησυχιών του. Ένας χώρος αντίστασης, που αποτελείται από ένα στρατό τεσσάρων γενεών, ογδόντα έως εκατό ατόμων, καθένα από τα μέλη του (μεταξύ άλλων Αφγανοί, Αλγερινοί, Αργεντινοί, Αρμένιοι Βέλγοι, φορείς ενός συγκεκριμένου κόσμου, πολιτισμών και παραδόσεων, που είναι πιθανό να μεταδοθούν εντός της ομάδας και ικανοί να τροφοδοτήσουν τις δημιουργίες της - μια ποικιλομορφία που φέρνει οικουμενικότητα.

Το πολιτιστικό και λαογραφικό δρώμενο των Μήδων της Μακρινίτσας έχει την αρχή στην αρχαία Ελλάδα, διατηρήθηκε σε πολύ αντίξοες περιόδους και εξακολουθεί να υπάρχει, ατόφιο, αγαπητό και διασκεδαστικό για άτομα όλων των ηλικιών. Για τη σύνθεση του θιάσου θα κάνω μια σύντομη ενημέρωση. Οι Μήδες ήταν ένα συγκρότημα είκοσι περίπου ανδρών με κωμική αμφίεση. Κάποιοι άντρες υποδύονταν γυναικείους ρόλους, που προκαλούσαν πηγαίο γέλιο, αλλά ποτέ ειρωνικά σχόλια για τους υποδυόμενους. Ο αριθμός των συμμετεχόντων δεν ήταν αυστηρά προκαθορισμένος, αλλά εξαρτιόνταν από τα πρόσωπα που προθυμοποιούνταν να λάβουν μέρος, τα διαθέσιμα χρήματα, καθώς και από τις διαθέσιμες φορεσιές. Οι συμμετέχοντες στον θίασο των Μήδων αποτελούνταν: α) Από τον χότζα, β) τον γενίτσαρο, γ) το κορίτσι (τη νύφη), δ) τον Μάη, ε) τον γύφτο, στ) τη γύφτισσα, ζ) τον γιατρό, η) την αρκούδα, θ) τον αρκουδιάρη, ια) τον Εβραίο, ιβ') τα τέσσερα έως οχτώ ζεμπέκια ή ζεμπέκηδες και ιγ') ένα ή τρία διαβολάκια. Ο κατάλογος των παραπάνω διευρυνόταν από τη γριά ή «μονοδοντού», τους μαθητές του γιατρού, τα «φραγκούλια» και από τον βρακοφόρο αράπη, που εκπροσωπούσε το πνεύμα του κακού. Όλοι οι μετέχοντες στο μαγιάτικο δρώμενο χόρευαν ζωηρά και χαρούμενα, με τα ρυθμικά βαριά χτυπήματα των νταουλιών και τους οξείς ήχους των ζουρνάδων.

Αντίστοιχα, συναντούμε στη Νέα Ορλεάνη, το έθιμο του Mardi Gras, που ενώνει τις παραδοσιακές σημειολογίες των αυτοχθόνων με τα βιώματα του σήμερα, καθώς η προετοιμασία και τέλεση των εορτών λειτουργεί καθαρτικά μετά από την έλευση του τυφώνα.

TARAMATA της Νάντιας Αργυροπούλου αποτελούν μια από τις εμπνεύσεις της θεατρικής ομάδας, όσον αφορά το έργο του ΔΙΑΝΟΜΕΑ, ενός performative τροχοφόρου που μοιράζει μερίδες φαγητού, φάρμακα, και συλλέγει τα απορίμματα των καταστροφών προς την παραγωγή της τελικής θεατρικής παράστασης που θα στήσουν οι εθελοντές για τον κόσμο

ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ

ο ερυθρός σταυρός με τους εθελοντές του δίνει παράδειγμα προς την συσπείρωση του καθενός προς την παροχή βοήθειας σε πληγείσες περιοχές όπως αυτή που εξετάζουμε, και τόσο η διεθνής του εξάπλωση όσο και η δύναμη των συνεισφορών του αποτελεί επίσης έμπνευση προς την συντέλεση αυτού του πρότζεκτ

η ομάδα humanity greece μαγειρεύει και μοιράζει καθημερινά μερίδες φαγητού σε ευάλωτες ομάδες, βασιζόμενοι στη δύναμη των εθελοντών

Η πρακτική των επι τόπου
συναρμολογού
μενων κατασκευών με την μεταφορά
τους
σε τροχοφόρα, με στόχο την
αμεσότητα
προς την εξυπηρέτηση της έκτακτης
ανάγκης, παίζει επίσης σημαντικό
ρόλο στο όλο πρότζεκτ.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

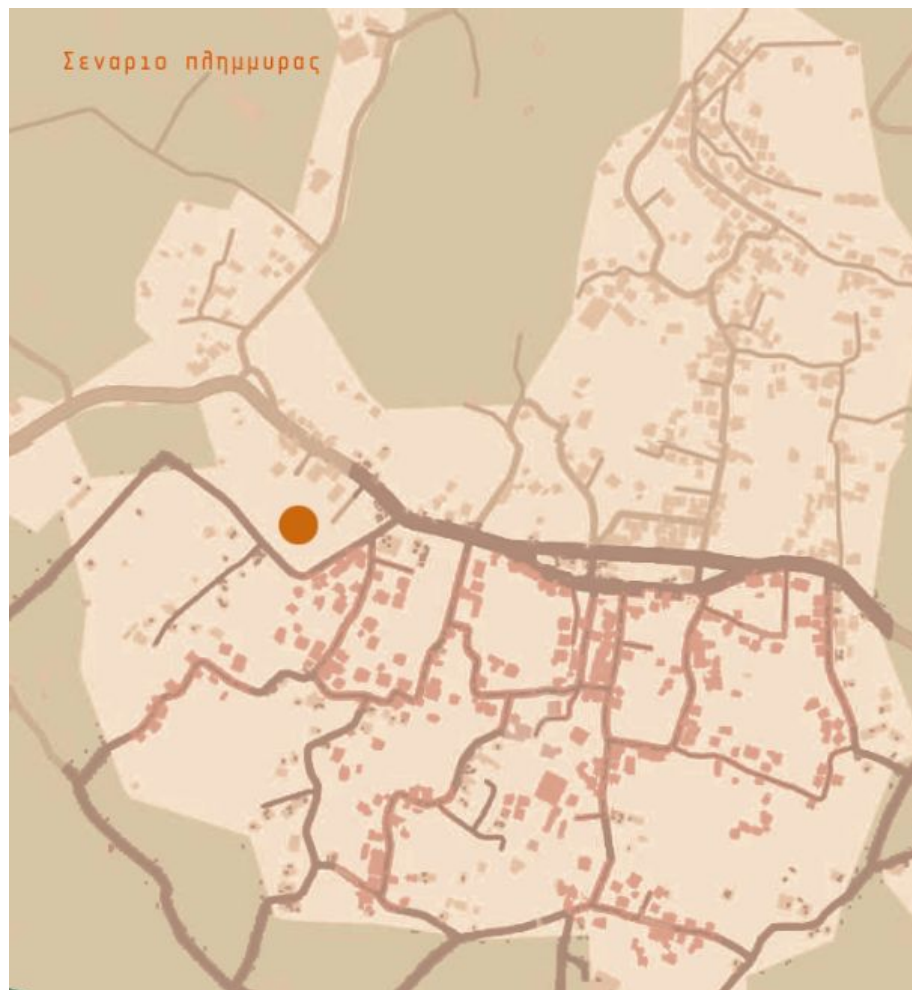

ΤΑ ΛΕΧΩΝΙΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- Ύψος ἄνω
50 εκ.
- Ύψος κάτω
50 εκ.
- Προσβάσιμο δίκτυο
- Κατεστραμμένο δίκτυο

- Ζώνη
Πράσινου
- Πρόταση
τοποθέτησης των van

ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΑ

Οι εθελοντές είναι πιο ένθερμοι γιατί έχουν περισσότερες δυνατότητες ταύτισης με τους κατοίκους, είτε στο παρελθόν ή στο μέλλον. Αντίστοιχα, με την τεχνική της ταύτισης, οι κάτοικοι αναζητούν ψυχική θεραπεία, γιατί ο ήρωας βρίσκεται στο ίδιο δράμα, ή μπορεί το δράμα να συμβεί στον ίδιο. *Η ταύτιση είναι μια ανθρωποκεντρική τεχνική δηλαδή, που ανάγει το βιώμα από ατομικό σε συλλογικό.*

Η ταύτιση ωστόσο είναι μόνο μία από τις πολλές *αμφίδρομες ενέργειες* που συνδέουν τους εθελοντές με τους κατοίκους. Σε πρώτο επίπεδο, υπάρχει συναλλαγή υλικών, με την προμήθεια τροφίμων/φαρμάκων, εργατώρες, και μεταφορά πληροφορίας που με κατάλληλες συνθήκες ευνοούν να επεξεργαστεί και να γίνεται κάτι μεγαλύτερο και βαθύτερο.

Ταύτιση+χρόνος = κάθαρση

Δουλεύοντας παράλληλα οι εθελοντές με τους κατοίκους, δημιουργούνται κοινά *βιώματα*, που θα αποτελέσουν το υλικό ζύμωσης και για τις επόμενες αποστολές. Όσο συχνότερη συμμετοχή, τόσο μεγαλύτερη εμπειρία για τους εθελοντές, δημιουργώντας την *κάστα* των ειδικών.

Ο θίασος μπορεί να έχει κάθε φορά άλλη σύσταση, ή κάποιος να έχουν πολλαπλούς ρόλους. Η εξειδίκευση προκύπτει από τη φύση της *ανάγκης* της περιοχής.

Το κοινό των περιοχών που εξετάζουμε, είναι η **ανάγκη**, που μπορεί να είναι παραπάνω από μία, ή να εμφανιστεί παραπάνω από μία φορά.

Ταυτόχρονα, κάθε φορά, ανάλογα με την **ανάγκη**, εντοπίζεται ποιο θα είναι το έργο κοινής ωφέλειας.

Τα σημεία που διαφοροποιείται η κάθε περιοχή διακρίνονται με βάση τη γεωμορφολογία, την ιστορία, τις κοινωνικές/ οικονομικές συνθήκες, που προσδίδουν στο πρόβλημα ή/και στη λύση του προβλήματος.

Οι κάτοικοι:

-Φορείς **μνήμης**/ συμβάλουν ενεργά με την παρουσία τους

Στο θέατρο, ο συγγραφέας θέτει τα ερωτήματα και το κοινό περιπλανιέται συνειδητά ψάχνοντας τις απαντήσεις

-Όλοι έχουν δικαίωμα/ υποχρέωση στα **κοινά**

Η **αυτοδιαχείριση** γεννιέται λόγω της αμεσοτητας της **ανάγκης**, οπότε ένα σύστημα που βασίζεται στις δυνάμεις είναι ένα πιο στοχευμένο, οργανωμένο σύστημα, με καλύτερη γνώση του αντικείμενου (άρα και αμεσότητα στην **πληροφορία**)

Αναβίωση

Συνδέεται με την ιστορία, εισάγοντας το βάθος και τα επίπεδα της **πληροφορίας**

Ο πιο μεταδοτικός τρόπος της προφύλαξης είναι αυτός πάνω στο πολιτιστικό αποτύπωμα, που ανασύρεται με την εφαρμογή του θεάτρου, μια μηχανή/ χώρος αποθήκευσης.

Το εξυπνο μαρκετιστικό λανσάρισμα της **αναβίωσης**, συνδέει ξανά τους **κατοίκους** με τους **εθελοντές**, με τη **μνήμη** στους ντόπιους, και την **ίντριγκα σύγκρισης/αντίθεσης** στους εθελοντές

Η παράδοση χαρακτηρίζεται από ένα ελαφρύ άγγιγμα: ευελιξία, αυτοσχεδιασμός και προθυμία για διαπραγμάτευση με την τρέχουσα πραγματικότητα.

Η τοποθέτηση των εθελοντών στην εγκατάσταση: τροφοδότηση της απαραίτητης ενέργειας του συστήματος της κοινότητας, μεταφέρουν τεχνογνωσία και βιώματα από παρόμοιες καταστάσεις, και η ζύμωση μέσα από τη γειτνίαση τους μεταφέρει ομαλότερα για την εύρεση της μέγιστης ανάγκης, και ενισχύει την λειτουργικότητα των πολιτών σαν ομάδα. Οι εθελοντές ζουν ό,τι ζει η κοινότητα, και κάνουν τις ίδιες διαδρομές, χωρίς να επιβαρύνουν την κοινότητα, ώστε αργότερα συνεχίζουν την διαδρομή τους.

Πρώτη επέμβαση επιλογή τοποθέτησης του τροχοφορου στην περιοχή, ποια είναι η πιο κομβική θέση. Προκύπτει ως την πιο εύθραυστη στην ισορροπία περιοχή, για την ελάχιστη ταλαιπωρία των άμεσα πληγέντων, με πρόσβαση σε δίκτυο μεταφοράς, ώστε να διευκολύνεται κι η πρόσβαση από το ίδιο το τροχοφόρο και προς τα άλλα μέλη της κοινότητας, ώστε να δημιουργηθεί ένα ισορροπημένο δίκτυο διανομής.

Πρώτες δυο άμεσες δράσεις: παροχή τροφής/περίθαλψης

Η ΟΜΑΔΑ

Πριν την άφιξη της ομάδας, γίνεται ένα πρώτο κάλεσμα, όπου ο καθένας μπορεί να προμηθεύσει με ξηρά τροφή και νερά. Όταν η ομάδα αφίκνυται, γίνεται ένα δεύτερο κάλεσμα, είτε από τους κατοίκους της περιοχής που έχουν δυνατότητα, είτε, σε περίπτωση που όλη η περιοχή δεν μπορεί να ανταποκριθεί, προηγείται μια στάση στην κοντινότερη πόλη/χωριό. Το μαγειρίο στήνεται στο σημείο ισχύος που ορίζει η ομάδα, όπου ο τροφός ετοιμάζει τις μερίδες σε μεγάλα καζάνια σε εστίες με γκαζάκι.

Από εκεί, με βάση την δυνατότητα του καθενός, οι μερίδες διανεμούνται, είτε κατευθείαν από το μαγειρίο, είτε με διαμοιρασμό με τους διανομείς στην περιοχή επέμβασης.

η χύτρα

η ποδιά

ΔΥΟ ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ, γνώσεις εθελοντών διασωστών, είτε Σαμαρείτες είτε του Ερυθρού Σταυρού, που είναι σε θέση να παρέχουν πρώτες βοήθειες, ΚΑΡΠΑ, να χορηγήσουν ενέσεις, επιδέσεις τραυμάτων, ως την έλευση του ΕΚΑΒ. Ο μὲν διανέμει φάρμακα μέσα στην περιοχή, ενώ πιο εξειδικευμένες παροχές χορηγούνται στο βανάκι στο αρχικό σημείο ισχύος και στο θάλαμο του ασθενή.

η κασετίνα

ο σκούφος

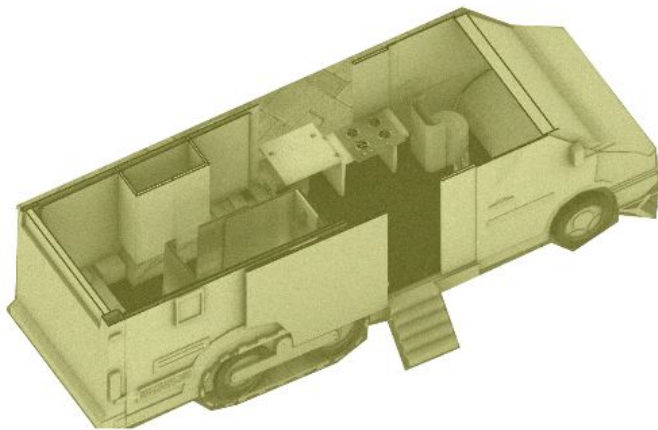
ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Η ΠΡΟΤΑΣΗ

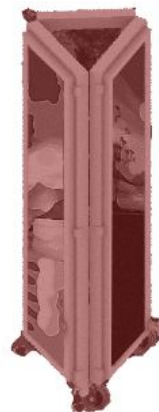
Η συγγραφή μιας ομάδας εθελοντών με στόχο την επέκταση σε περιοχή που έχουν τεθεί υπό αμετροπαιστική κρίση, σε σύντομο χρόνο, με σκοπό την ανασυνάντηση των κατοίκων για ένα ετήσιο διάστημα, με κοινή και κορυφαία κοίτη, επίσης και την διασυνδεδεμένη τους μεσο από εθελοντικές δραστηριότητες και την συγγραφή τους ανάθεση με την προσφορά θέσπης των εθελοντών.

Η ομάδα θα ταξιδεύει με επαναλαμβανόμενα δεν προσομοιωμένα στην περιοχή, που θα και βοηθούν τον αναγκαίο εξοπλισμό, θα ερμηνεύουν ένα σημείο στο οποίο μπορούν να προσχωρήσουν ως μέλη των εθελοντών τους και κατά μήκος στους κατοίκους, και από εκεί θα οργανώνουν τις δράσεις τους.

Τα δύο βαν, τα ένα που μεταφέρει εξοπλισμό και περιθαμβώνει και ένα θέατρο ασθενή, και το βαν όπου προσφέρει τις βασικές ανάγκες των εθελοντών (καυκέτες, ας, προετοιμασία για τη διαθεσιμότητα).

Το παράγωγο ενός συνεργατικού εργαστηρίου, σχεδιασμού/και κατασκευής θεατρικού εξοπλισμού, με πρώτες ύλες αντικείμενα ανασυρμένα από το ερείπιο της πόλης, τους δρόμους κλπ. επαναχρησιμοποιούμενα υπό την καθοδήγηση των εθελοντών.

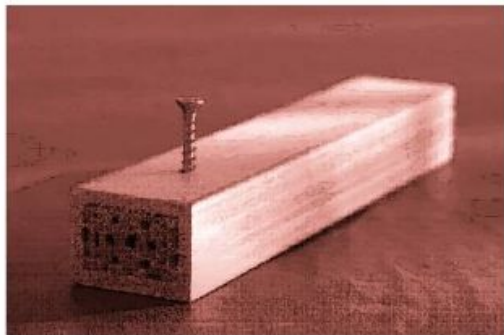
Ο "διανομέας", μια τροχαφορμ κατασκευή διαμοίρασμού τροφής, φαρμάκων, στους μη έχοντες πρόσβαση στο σημείο ισχύος, καθώς και συλλογής απορριμμάτων που θα αξιοποιηθούν αργότερα από εθελοντές και κατοίκους.

Ένα υποίθριο καθιστικό, απευθυνόμενο στους κατοίκους, που μεταφέρεται και στήνεται από τους εθελοντές στα εκάστοτε σημεία ισχύος, λειτουργώντας ως καταφύγιο, μέρος συζήτησης και λήψης αποφάσεων, καθώς και χώρος παρακολούθησης των θεατρικών δράσεων.

PIMP MY VAN

*smart construction, plastic
over fiber wood*

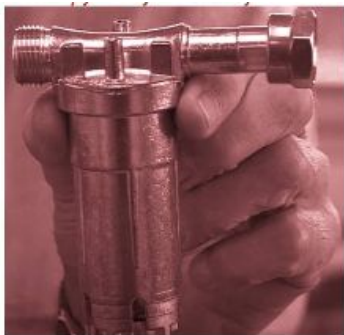
winter fridge covers

*ffd στις εστίες, για
αποφυγή ανάφλεξης
φίλτρο General ecology
με ισχυρή αντλία*

μικροδιακόπτες που ενεργο-
ποιούνται με την αλλαγή της
πίεσης στις αντλίες

προσθήκη στεγάστρου για δημιουργία
ημιυπαίθριας ανοικτής κουζίνας/
σημείο διανομής των μερίδων στην
πλατεία

water filter

corner steadies

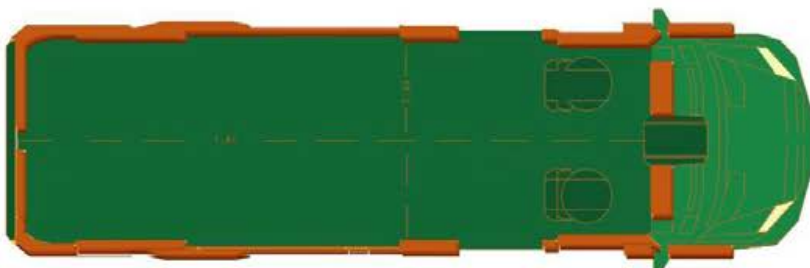

ενίσχυση των τροχών με ερπύστριες

VAN I

ΟΧΗΜΑΤΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ: ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

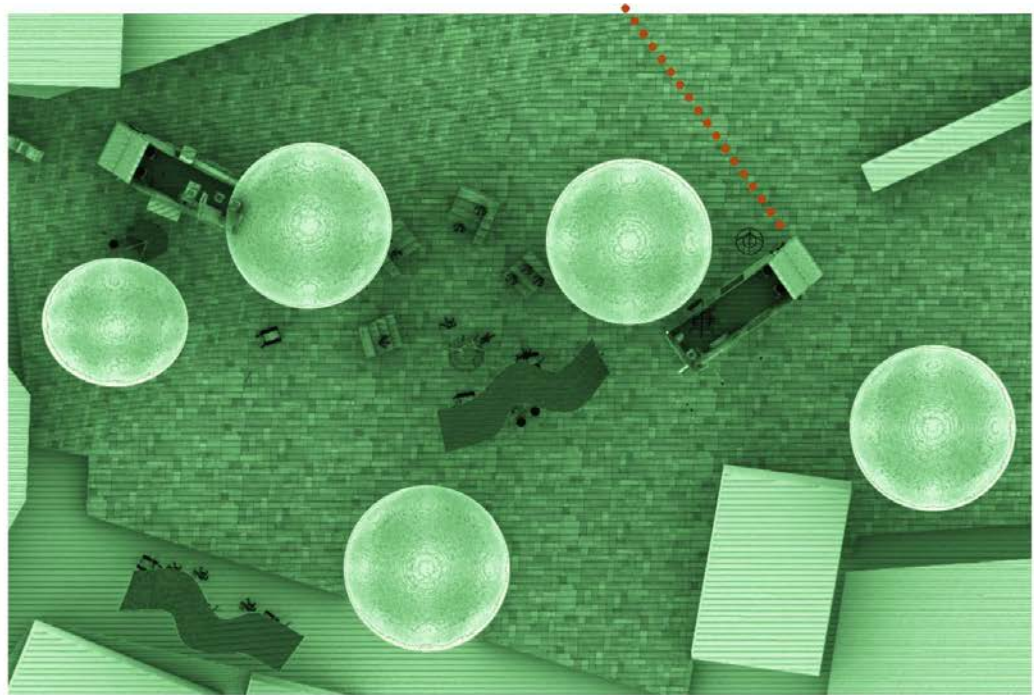
Η υποδομή είναι σε ένα άρτιο, λειτουργικό και, που είναι σε θέση να μεταφέρει, σε όλη τη διάρκεια της ζωής της, την ποσότητα των εμπορευμάτων, χωρίς να προκαλεί, στο εσωτερικό του, καμία βλάβη.

Οι δύο άρτιοι είναι λειτουργικοί, διατίθενται, σε όλη τη διάρκεια της ζωής της, την ποσότητα των εμπορευμάτων, χωρίς να προκαλεί, στο εσωτερικό του, καμία βλάβη.

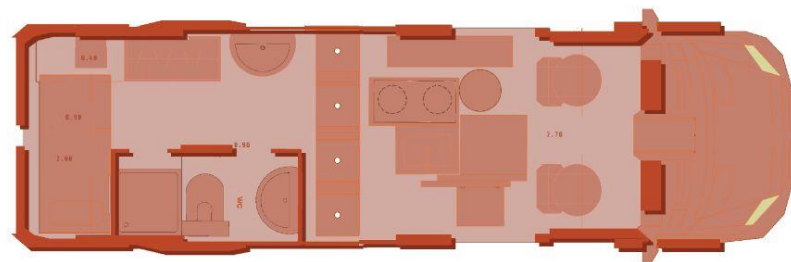
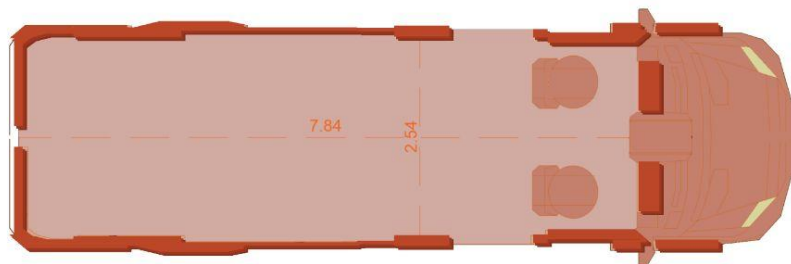
Η επανόχρηση γίνεται σε ένα όχημα ξηράς, μεταφορικό βαν, που διατηρεί το εξωτερικό του περίβλημα, τη μηχανή και τις μπροστινές θέσεις και δέχεται εσωτερικές μετατροπές, τεχνικής φύσεως, όπως φαίνεται στην προηγούμενη αφίσα, και λειτουργικής φύσεως, όπως φαίνεται στα σχέδια.

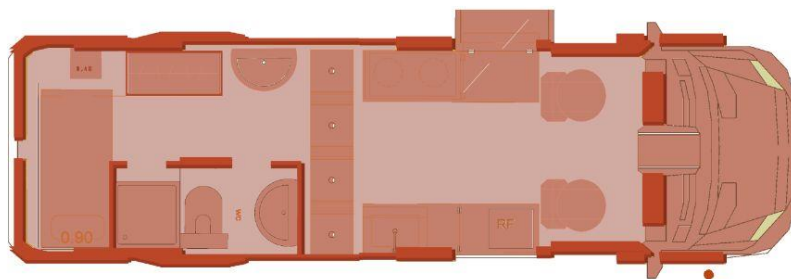
το πρώτο έχει κυρίως μεταφορική λειτουργία, περιέχει τον εξοπλισμό των εθελοντών, το καθιστικό που θα στηθεί στην τοποθεσία που θα επισκεψθούν, κουκέτες και τουαλέτες για τους εθελοντές, γκαρνταρόμπα και καθρέφτες για την προετοιμασία τους ως ηθοποιοί.

VAN II

ΟΧΗΜΑΤΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ: ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

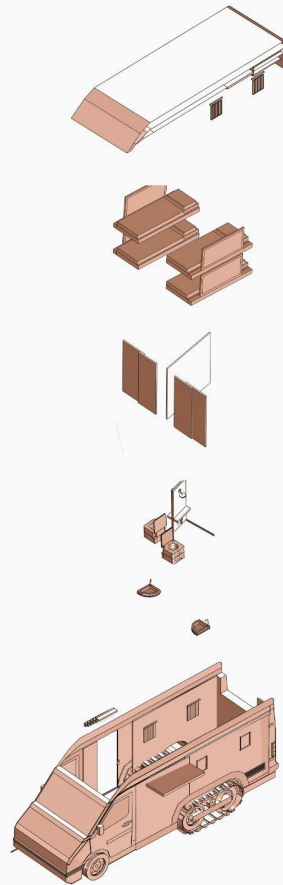
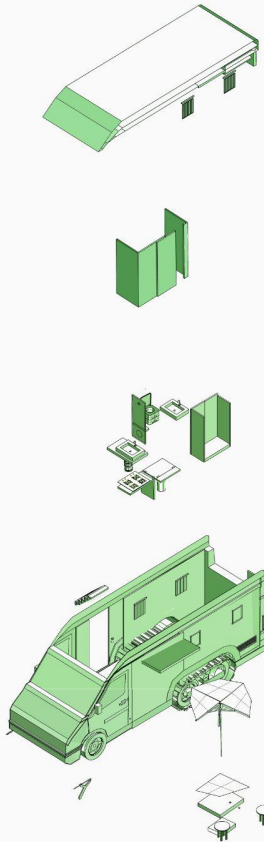

TS 01

το δεύτερο περιέχει κουκέτες, τον χώρο που θα στήνεται η κοινωνική κουζίνα
και ένα χώρο λειτουργικής εξέτασης, μέχρι ώτου φτάσουν το ασθενοφόρο.

VANS IN EXPLOSION

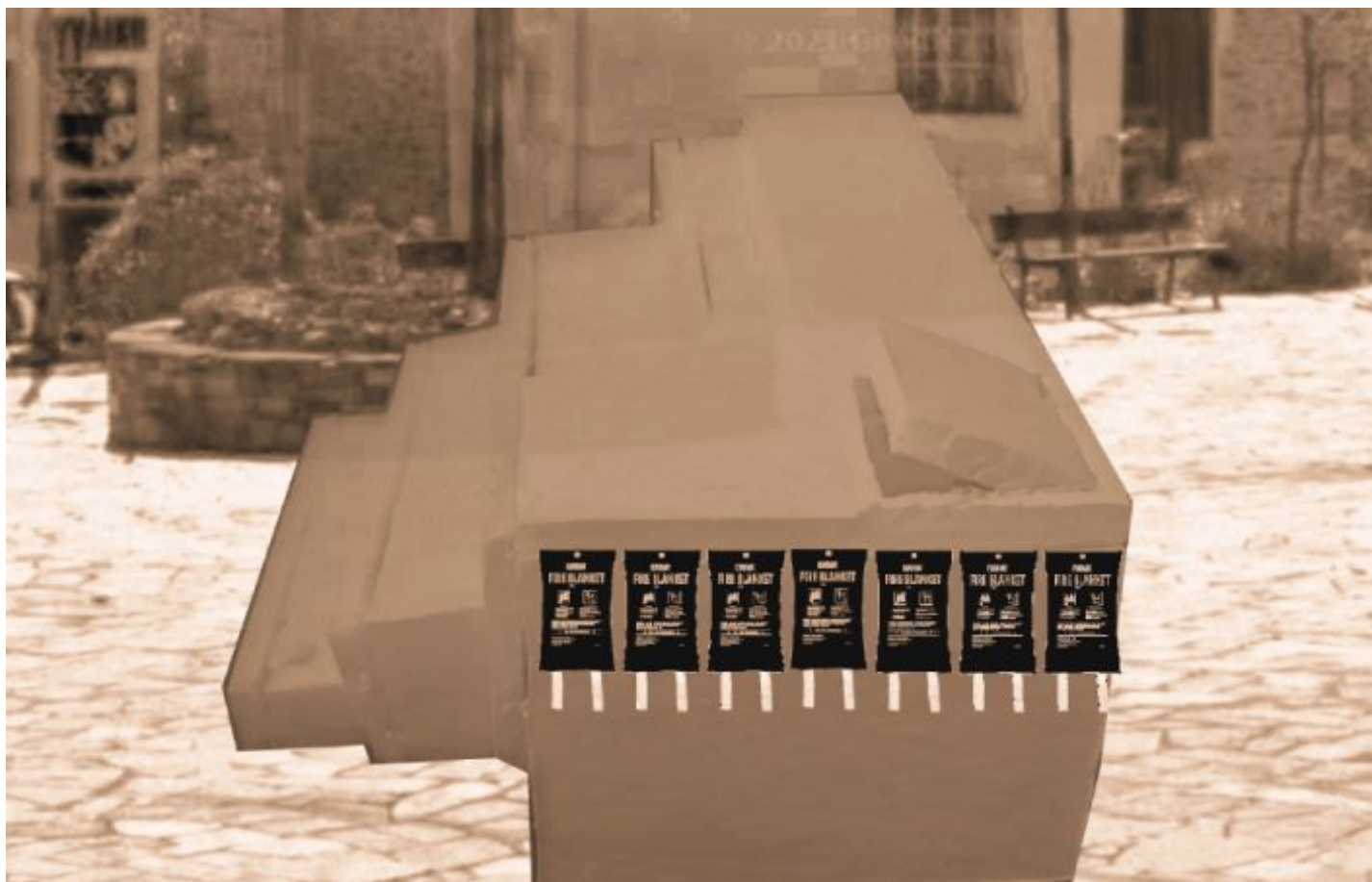

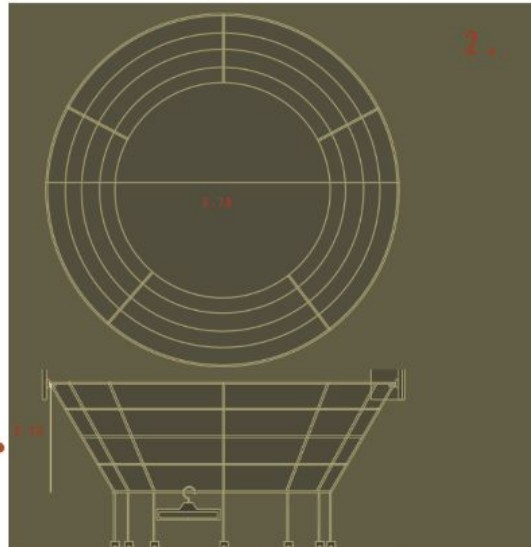
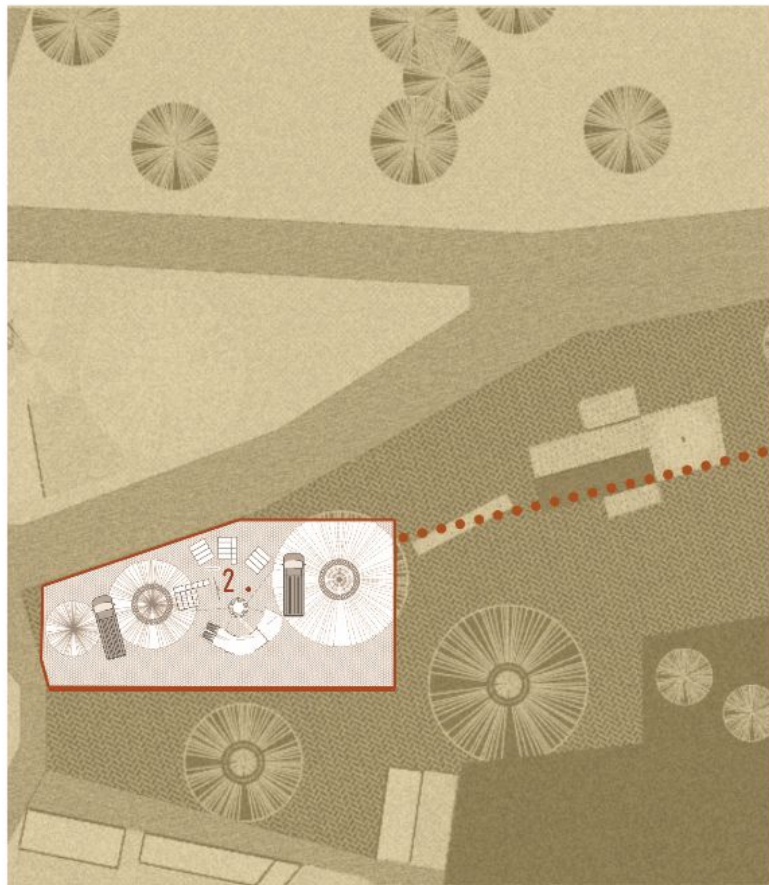
Η ΠΛΑΤΕΙΑ

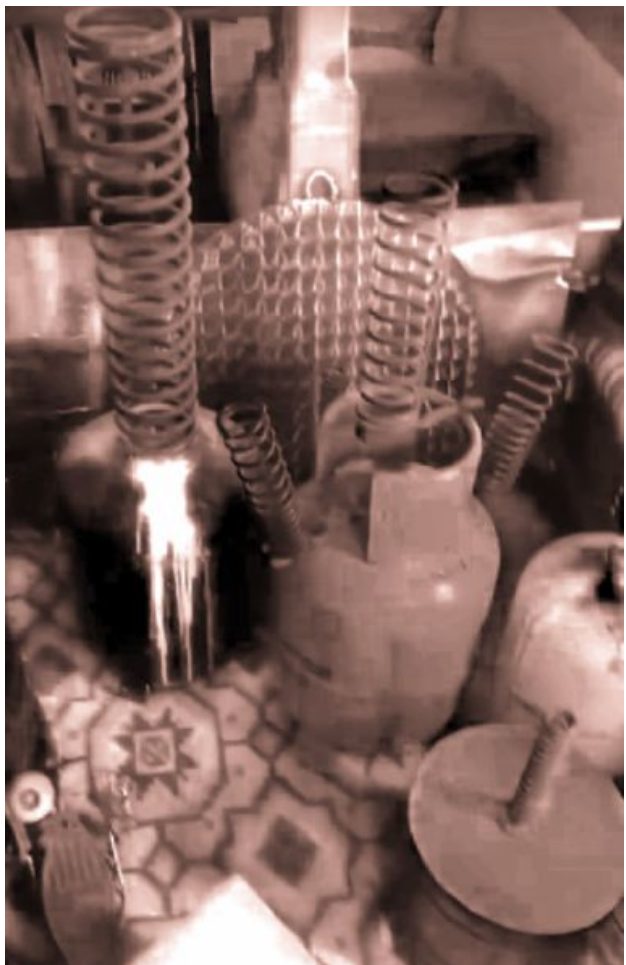

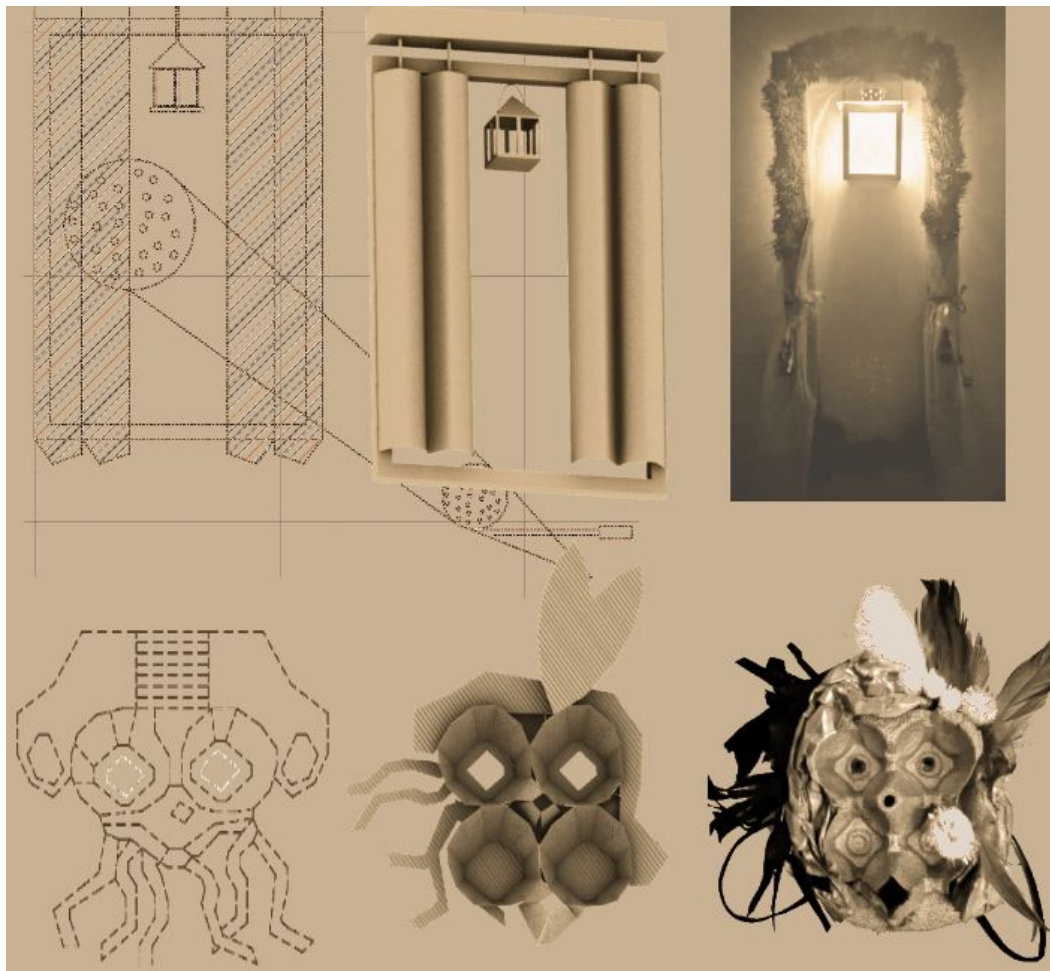
ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ: Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑ ΛΕΧΩΝΙΑ

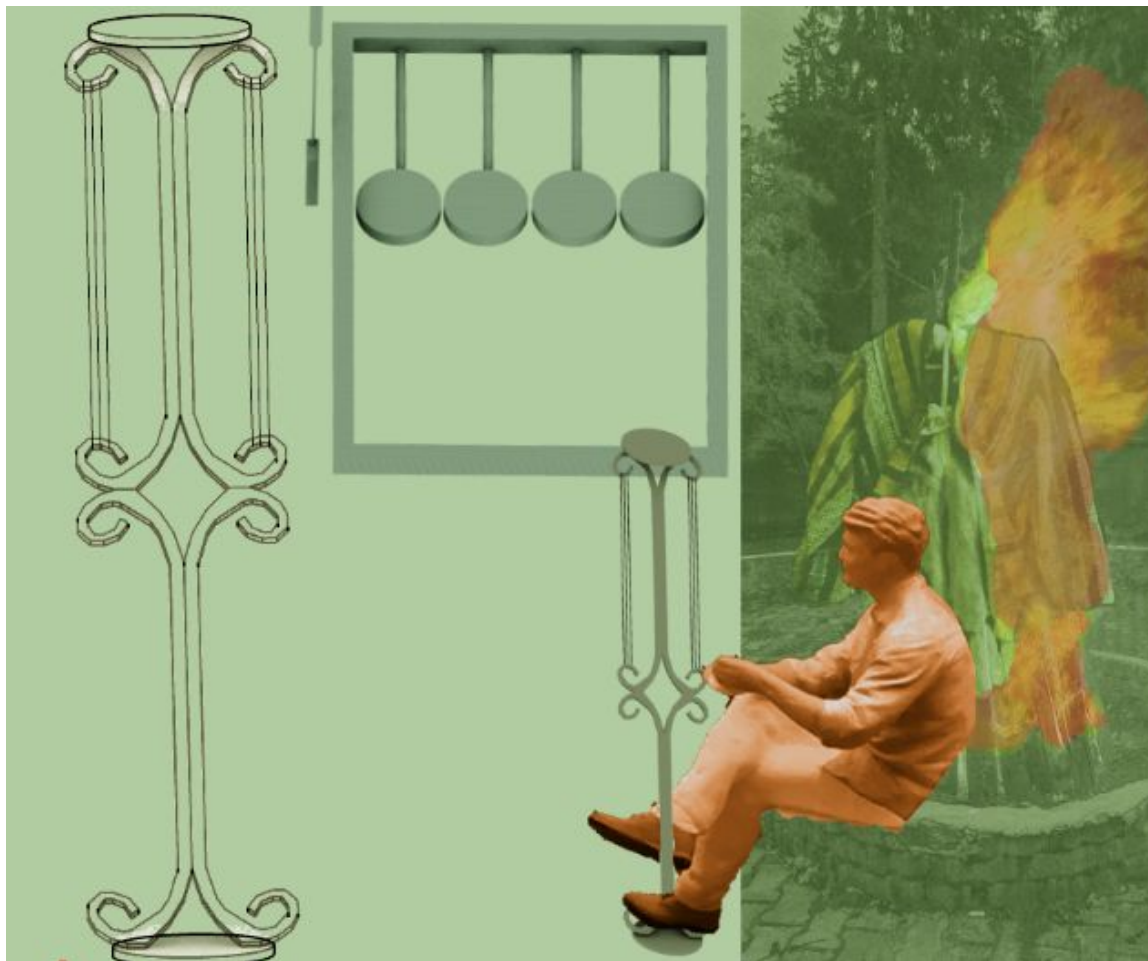
TO MINTATI

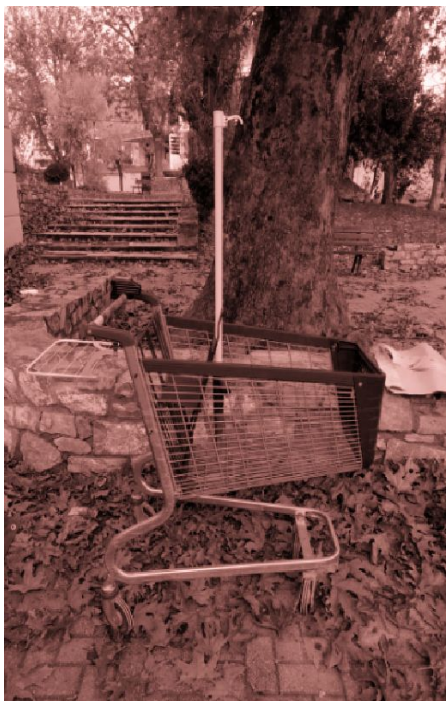

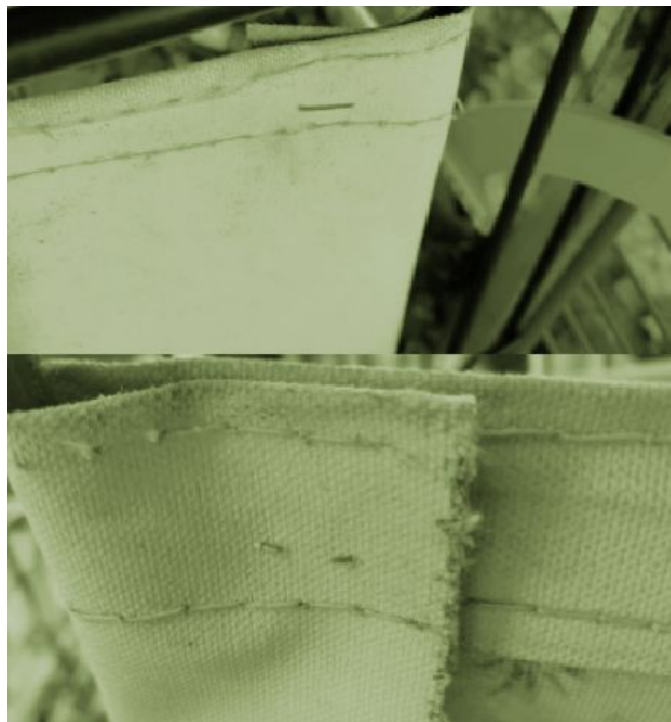
Ο ΔΙΑΝΟΜΕΑΣ

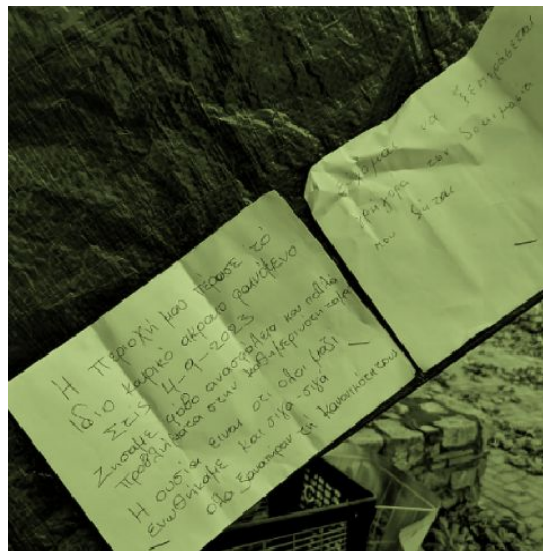

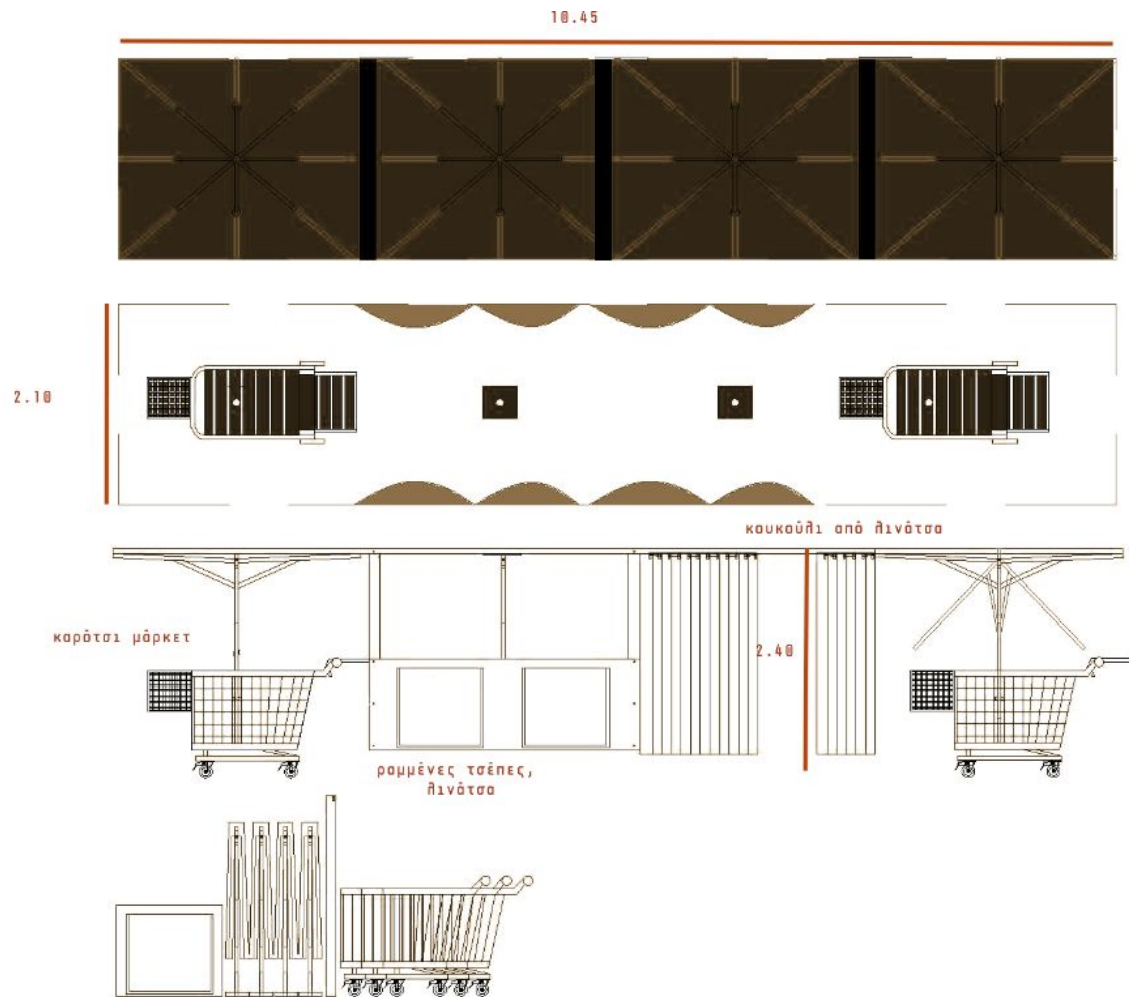

1.ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ 2.ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΡΡΙΜΑΤΩΝ 3.ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΕΝΘΥΜΙΩΝ

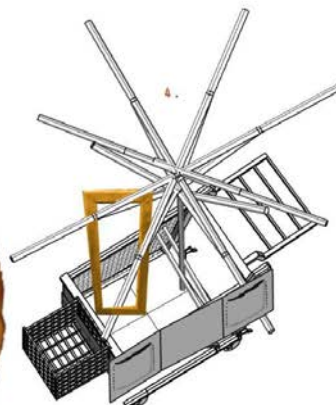
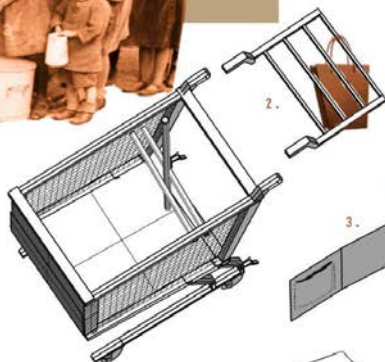

ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΝΟΜΕΑ

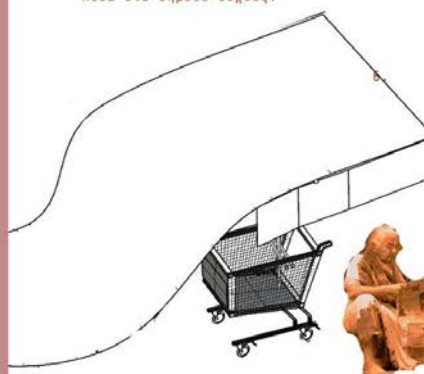
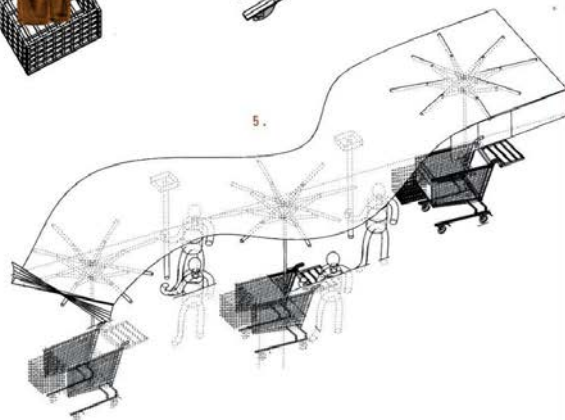

Α. Η διανομή των μερίδων του φαγητού.

και των φαρμάκων.

Β. Η συλλογή των αντικειμένων από την καττροφή προς την επανάχρηση πίσω στο σημείο ισχύος.

Γ. Η ανταλλαγή ενθυμίων όπου οι κάτοικοι έχουν πρόσβαση σε μηνύματα και αντικείμενα που αφήνουν οι προηγούμενοι πληγέντες, και αφήνουν κάτι για τους επόμενους.

Η ΤΕΛΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

*Museums of themselves: disaster, heritage, and disaster
heritage in Tohoku*
Andrew LittleJohn

Little Development Devices/Humanitarian Goods
Stephen J. Collier
Jamie Cross
Peter Redfield
Alice Street

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Η σελίδα του theatre du soleil
<https://theatre-du-soleil.fr/en/>

Η σελίδα του Γιώργου Τριανταφύλλου σχετικά με τα
μπουλούκια

<https://www.theatroaloni.gr/new-page>

Η επισήμη σελίδα του ερυθρού σταυρού
<https://www.icrc.org/en>

Ευχαριστώ τον κ. Γιώργο Τριανταφύλλου για την εξαιρετική απεικόνιση της ζωής των θιάσων στο Πήλιο και ειδικότερο τον Αγ. Γεώργιο Νηλείας, τον κ.Γιάννη Παπαδόπουλο για την παραχωρήση του χώρου του παντοπωλείου-μουσείου στην Άνω Γατζέα και την ξενάγηση σε αυτό, τον κ. Λίνο Βίγλα και όλο το δυναμικό του σχολείου Β' ευκαιρίας στον Βόλο για τη συνεργασία στο πλαίσιο του συνεταιρικού σχεδιασμού, τους καθηγητές μου επιβλέποντες κ. Έβελυν Γαβρήλου και Πέτρο Φωκαΐδη για την καθοδήγηση και επιμέλεια στην εργασία, και την μητέρα μου που είναι πάντα δίπλα μου.

